

Avui, 8 de març i un any més, tornem a trobar-nos per commemorar el Dia Internacional de la Dona Treballadora. Com cada any tornarem a sortir als carrers per fer sentir les nostres veus i aquest any, no serà cap excepció.

Cada dia les dones ens enfrontem a repressions estructurals i socials que ens exploten, exclouen, assetgen, violen i oprimeixen, i aquesta opressió recau en tots els àmbits de la nostra vida. La divisió sexual del treball produeix una inserció diferenciada entre el treball reproductiu de les dones, és a dir, domèstic o de cura, sovint invisibilitzat, i el treball productiu, reconegut socialment i dominat pels homes. Una divisió que porta sistemàticament a una diferència perjudicial per les dones.

Durant el confinament de març-abril de 2020 les dones vam manifestar gairebé el 60% que érem nosaltres les persones que ens ocupàvem de manera principal o en exclusiva de les tasques domèstiques, tot i que la nostra presència en les ocupacions de primera línia era majoritària: 64% en venda de productes bàsics, 86% en personal de neteja, 80% en personal de serveis socials, 84% en personal de residències per a gent gran i 70% en personal sanitari i farmacèutic.

Nosaltres volem acabar amb el fet que ser dona sigui una causa de pobresa, eradicar la bretxa salarial, un reconeixement social de la nostra feina, eliminar la taxa rosa, tornar a casa tranquil·les, portar la roba que vulguem sense por. Nosaltres volem... acabar... amb la violència masclista!

Teixim contactes, fem xarxa, avancem cap a l'alliberament, agafem l'autodefensa feminista i l'empoderament com a respostes principals per trencar amb el sistema patriarcal i la desigualtat social. Aturem i capgirarem aquest sistema de valors masclistes.

Ni invisibles, ni sexe dèbil, ni a disposició de ningú.

Sí, sí que hi ha alternativa,
ALTERNATIVA FEMINISTA!!